

Nr 127.

Av herr **Anderson** i Norrköping, om placeringen i lönegrad av sköterska å röntgenlaboratoriet vid tandläkarinstitutet.

Med anledning av Kungl. Maj:ts förslag under åttonde huvudtiteln, sid. 161—166, att inplacera sköterska å röntgenlaboratoriet, Tandläkarinstitutet, i lönegrad e. o. 6 får undertecknad anföra följande.

En röntgensköterska erhåller sin utbildning vid en av staten godkänd sjuksköterskeskola, som numera sträcker sig över en tidrymd av minst 3 år, och svenska röntgenologer äro ense om att ej som röntgensköterska godta annan än den, som erhållit denna utbildning. Någon som helst kurs för röntgensköterska utanför sjuksköterskeskolan existerar heller ej i Sverige.

Arbetet inom en röntgenavdelning, av vad slag det vara må, har visat sig vara en gren av sjukvården, som ställer särskilt höga kompetensfordringar på befattningshavaren, icke minst med hänsyn till patientens säkerhet.

Enligt Kungl. Maj:ts förslag inplaceras denna röntgensköterska i samma lönegrad som t. ex. en tandsköterska med en utbildning på 1½ år. Samtidigt äro vid Tandläkarinstitutet 2 avdelningssköterskor, som genomgått av staten godkänd sjuksköterskeskola, inplacerade i lönegrad e. o. 7. Enligt riksdagens beslut 1937 inplacerades sjuksköterskor vid försvarsväsendet, Karolinska sjukhuset och Serafimerlasarettet i lönegrad resp. e. o. 7 och B 7.

Ledamoten av allmänna civilförvaltningens lönenämnd Berta Kærner har i yttrande framhållit som sin åsikt, att sköterska å röntgenlaboratoriet borde hänföras till 7:e lönegraden.

Då frågan om denna lönegradsplacering synes äga en viss principiell betydelse har jag velat framföra kravet att ifrågavarande sköterska måtte placeras i lönegrad e. o. 7.

På grund av vad här anförts hemställes alltså,

att riksdagen måtte, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag under åttonde huvudtiteln, sid. 161—166, besluta, att sköterska å röntgenlaboratoriet måtte placeras i lönegrad e. o. 7.

Stockholm den 21 jan. 1938.

Ivar Anderson.